

Nieuwsbrief Soefi centrum Den Bosch mei 2016.

Lieve mensen,

Vaak kijk ik naar de wereld en dan merk ik dat het mijn natuur is om alles als heel mooi te willen zien. De duif die elke dag langere tijd op haar nest gaat zitten, waardoor ik denk dat vandaag alles goed komt met haar nest, terwijl al gauw blijkt dat dit niet het geval is want ze blijft niet zitten om te broeden.

De twee eenden die gebroederlijk als paartje al weken in onze vijvers vertoeven. Mooi dobberend op het water.

Het beeld klopt helemaal met het gevoel wat ik altijd al had bij eenden. Als klein meisje samen met opa de eendjes voeren en nu verblijven ze in onze vijver. Maar dit weekeinde werd mijn beeld even helemaal door elkaar geschud. Drie mannetjes eenden die zich op het vrouwtje stortten. Het leek wel een moordaanslag. Geen liefdevol rustig koppel. Even dacht ik dat het vrouwtje er niet levend uit zou komen maar gelukkig was dit wel het geval. Twee mannetjes dropen af en één koppel is weer overgebleven, vredelievend in de vijver.

En dan vraag ik me af, hoe zit dat in de oorlog gebieden? Slachten ze eerst mensen af en zijn ze daarna zo gelukkig dat ze vredelievend met elkaar verder trekken? Hebben ze nog vredelievende gevoelens? Denken ze nog wel eens terug aan toen ze zelf kind waren en gezellig met elkaar speelden, nieuwsgierig naar wat er komen zal? Wanneer is hun beeld veranderd, werd het beïnvloed door de woorden en daden van de mensen om hun heen, zoals dat vaak gebeurt in het leven.

Nu zien ze misschien alleen nog maar ruïnes, kanonnen, wapens, bloed en ellende. De

geluiden bestaan niet meer uit de hartslag van mama en mooie ritmische muziek maar uit ritmisch afgevuurde wapens en het geschreeuw van mensen.

Dan denk ik, kunnen we hen geen “nieuw of ander” beeld en geluid geven, beelden waarop ze als lief klein kereltje spelletjes speelden, geluiden van het lachen om de grappen die er door hun dierbaren gemaakt werden, of nu misschien nog gemaakt worden.

Beelden van heerlijk eten door mamma met liefde

bereidt.

Zouden deze “nieuwe” beelden hen kunnen helpen weer andere gevoelens te krijgen, gevoelens van liefde, van mededogen, van geluk?

Zoals er in de Gayan staat: “*Liefde is een wapen, dat alle beletselen op het pad van ons leven verbreken kan*”.

“*De liefde, die zich uit als verdraagzaamheid, als vergevingsgezindheid, die liefde heelt de wonden van het hart*”.

En dan denk ik, er moet toch een weg zijn, een weg naar een liefdevol leven, een weg naar vrede. Zoals Gandhi zegt:

En dan voel ik mij hoopvol als ik denk aan de Islamitische man op Koningsdag die dapper in zijn kraam staat met vele boeken over de Islam en waar hij vertelt dat er vele moslims zijn die helemaal niet achter de aanslagen staan maar juist via een weg van liefdevolle gedachten en woorden de mensen willen vertellen over de Koran en Allah.

En die hoop vind ik ook in de volgende **woorden uit de Gayan** :

“ Met goede wil en vertrouwen op God, met zelfvertrouwen en een hoopvolle houding in het leven, zal de mens zijn strijd altijd winnen, hoe zwaar die ook mag zijn. ”

Saraswati

Op **zondag 22 mei** om **11.00 uur** is er een **Universele Eredienst** in het soefi centrum Den Bosch waar de lezing zo prachtig gaat over **“ Een weg naar vrede ”**. Deze lezing zal gehouden worden door **Hakima Wuester**. **Iedereen van harte welkom!**

Vit verhalen verteld door Inayat Khan:

“ Eerlijkheid ”

Een verhaal gaat over een jongen die dwars door de woestijn heen naar Baghdad werd gestuurd. Zijn moeder had een paar goudstukken in zijn deken genaaid en zei dat hij die veilig verborgen moest houden en de deken niet mocht opentornen, voor hij de stad had bereikt. Dat was een voorzorgsmaatregel tegen rovers, want er waren nog geen treinen, auto's of karavanen. Je kon enkel en alleen te voet reizen.

Toen de jongen bij de woestijn kwam, ontmoette hij een bende rovers. Hoewel ze dachten dat hij wel niet veel geld bij zich zou hebben, omdat hij nog maar een kleine jongen was, vroegen ze hem toch: “Heb je muntstukken, goud of zilver bij je? Nu had de jongen geleerd altijd en overal de waarheid te spreken en dus antwoordde hij: “La”. Hij kon niet in overeenstemming met zijn geweten brengen om “nee” te zeggen.

“ Waar heb je ze? ” vroegen ze.

“ Ze zijn in mijn deken genaaid ”, zei hij.

Omdat hij hun dat zo vrijmoedig vertelde, stal hij hun hart en traden de rovers zelf ook eerlijk op. Ze zeiden: “We zouden ze van je hebben gestolen, als je ons niet de waarheid had verteld.” En ze lieten hem gaan.

Maandag 9 mei: soefibijeenkomst om 19.30 uur

Zondag 22 mei 11.00 uur: Universele Eredienst

Lezing: Hakjima Wuester Thema: Een weg naar vrede

Maandag 13 juni: soefibijeenkomst om 19.30 uur

Zondag 26 juni: 11.00 uur: Soefi bijeenkomst

Met At en Corrie de Roos Thema: Verbonden blijven

Elke 3^e vrijdag van de maand om 11.00 uur oriëntatie/meditatie klas bij Qadira

Hendriks Franssen Voor informatie bellen of mailen naar Qadira Hendriks Franssen:

tel. 0412402689 trudy@kenneshoek.nl De eerstvolgende klas bij Qadira is op 29

april, 20 mei, en 17 juni

Voor verdere informatie:

Frans Roza: Frans.w.roza@gmail.com

Saraswati de Vries: harpsaraswati@planet.nl of tel. 0623148145 (coördinator)

Qadira Hendriks Franssen: trudy@kenneshoek.nl of tel. 0412402689

*“Maak je hart zacht als was
Om met anderen mee te voelen,
Maar maak het hard als een rots
Om de harde slagen te verduren,
Die er van buiten af op vallen.”*

Vit de Gayan

